

РЕШЕНИЕ

№ 4894

гр. София, 16.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3706** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на М. М. Г. срещу Решение от 28.11.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102-ри състав по НАХД № 3437 по описа за 2012г., с което е потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно Наказателно постановление № С-36-ЮЗР-38/28.12.2010г., издадено от Началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол /РДНСК/-Югозападен район. С последното, на основание чл.232, ал.2 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ във връзка с чл.222, ал.1, т.14 ЗУТ на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1500 лева за нарушение на чл.137, ал.3 и чл.148, ал.1 ЗУТ и чл.92, ал.1 от Наредба № 7/22.12.2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони.

Недоволен от решението касаторът го обжалва като постановено при нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК.

На първо място счита, че наказателното постановление е издадено преди да е установена с влязъл в сила акт незаконността на строежа. Неправилно и необосновано въззивната инстанция била изложила мотиви за това, че е нарушена разпоредбата на

чл.185, ал.2 ЗУТ, тъй като в наказателното постановление тази разпоредба не е цитирана, а съдът дължи проверка на законосъобразността на оспорвания акт, с оглед посочените в него законови разпоредби. Обосновава се необоснованост на съдебния акт, поради несъответствие на мотивите с диспозитива на обжалваното решение. Твърди се, че съдът не е съобразил нормата на § 5, т.18 ДР ЗУТ, тъй като процесният строеж /терасата/ е част от собствения на касатора обект и се включва в застроената площ. Моли да бъде отменено обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован не се явява и не изпраща представител. Постъпила е молба-становище от адв.Д. – пълномощник на касатора, с която заявява, че поддържа изложеното в жалбата и направеното искане.

Ответникът по касация – РДНСК-Югозападен район, редовно и своевременно призован, не изпраща представител, не ангажира становище по касационната жалба. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

По делото е установено, че касационният жалбоподател М. М. Г. е съсобственик заедно с Г. И. С. на ателие № 2, находящо се на девети жилищен етаж в жилищна сграда в [населено място], находяща се на [улица], който имот двамата закупили на 18.08.2005г., видно от нотариален акт № 151/2005г. Ателието е със застроена площ от 71,93 кв.м и се състои от коридор, приемна, кабинет, баня-тоалетна, две тераси.

На 30.09.2010г. собственици на апартаменти в горепосочената жилищна сграда на [улица] сезирали ДНСК за извършването на строително-монтажни работи от страна на собствениците на въпросното ателие, без нужните строителни книжа. На 25.10.2010г. служители на РДНСК - ЮЗР и Район „К. село”-Столична община извършили съвместна проверка в присъствието на двамата собственици. При проверката било установено, че без изискващите се строителни книжа през м.септември - м.октомври 2010г., е извършено приобщаване на съществуващата покривна тераса към ателие № 2, като е премахнат ажурния парапет и на негово място е изградена плътна стена от тухли „Итонг” с дебелина 15 см, от трите страни на терасата, покрита с дървена покривна конструкция. Прокарана била отоплителна инсталация от кухненския бокс и поставен радиатор под прозореца на новосъздаденото помещение. С горното били променени фасадите и покрива на сградата, без одобрени проекти и без разрешение за строеж в нарушение на чл.137, ал.3, чл.148, ал.1 и чл.185, ал.2 ЗУТ и чл.92, ал.1 от НПНУОВТУЗ, като е налице незаконен строеж по смисъла на чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ.

За установените обстоятелства бил съставен Констативен протокол от същата дата. При извършената проверка служителите на РДНСК-ЮЗР и Район „К. село” установили също така, че описаният строеж не съответства на предвижданията на подробния устройствен план (ПУП), тъй като е извършено зазидане на покривната тераса с плътни тухли и дървена покривна конструкция, като помещението излиза извън повърхнината на разстояние от 0,70 м от покривната повърхност, проведена под 45° и е нарушена височината на жилищната сграда в нарушение на чл.92 от

НПНУОВТУЗ - съществени отклонения по смисъла на чл.154, ал.2, т.1 и т.4 - 7 ЗУТ, които не могат да бъдат отстранени и квалифицират строежа като незаконен по смисъла на чл.225 ал.2, т.1 ЗУТ.

На същата дата 25.10.2010г., на място, бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № С-36 на касатора за това, че като съсобственик на ателие № 2, е извършил незаконен строеж, като в него било посочено, че са нарушени разпоредбите на чл.137, ал.3 и чл.148, ал.1 ЗУТ и чл.92, ал.1 от НПНУОВТУЗ. Във основа на съставения АУАН № С-36/25.10.2010г., на 28.12.2010г. Началникът на РДНСК-ЮЗР издал и процесното наказателно постановление № С-36-ЮЗР-38/28.12.2010г.

На 28.12.2010г. Началникът на РДНСК-ЮЗР издал Заповед № ДК-02-ЮЗР-99/28.12.2010г., с която било наредено премахването на незаконния строеж - „Приобщаване на съществуваща тераса към ателие № 2 на девети етаж от съществуваща сграда, разположена в УПИ Х.-205, 206, кв. 312, м. „К. село - Плавателен канал”, по плана на [населено място], Район „К. село” - СО, с административен адрес - [улица]”, извършен от М. Г..

Въз основа на събраните доказателства и след анализа им, въззивната инстанция е достигнала до извода, че АУАН и наказателното постановление са съставени и издадени от компетентни лица, не са установени нарушения на чл.40, ал.1 и чл.43, ал.1 ЗАНН, спазени са сроковете по чл.34, ал.1 ЗАНН. Обосновани са изводи за липса на допуснати съществени процесуални нарушения и правилно приложение на относимите материално-правни разпоредби от административно-наказващия орган. Въз основа на тези изводи съдът е потвърдил изцяло обжалваното пред него наказателно постановление.

Така постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящата касационна инстанция.

Неоснователно е касационното оплакване, че съдът е приел влизането в сила в хода на съдебното производство на Заповед № ДК-02-ЮЗР-99/28.12.2010г., с която е наредено премахването на незаконния строеж, за обстоятелство, което санира обстоятелството, че наказателното постановление е издадено преди това да е установено по безспорен начин налице ли е незаконен строеж. Административно-наказателното производство срещу касатора е образувано за това, че е извършил строеж без изискващите се за това одобрени проекти и издадено разрешение за строеж, в нарушение на чл.137, ал.3 и чл.148, ал.1 ЗУТ и с оглед естеството и начина на изпълнението на строежа – и нарушение на чл.92, ал.1 от Наредба № 7/22.12.2003г. Това нарушение квалифицира строежа като незаконен по смисъла на чл.225, ал.2, т.1 и т.2 ЗУТ и обуславя ангажирането на административно-наказателната отговорност на касатора по чл.232, ал.2 ЗУТ. Влизането в сила на заповедта за премахване не е предпоставка за образуването на административно-наказателно производство за извършеното нарушение.

Неоснователно е и оплакването относно изложените мотиви в обжалваното решение за нарушение на чл.185, ал.2 ЗУТ. Същите са изложени от въззивната инстанция в подкрепа на останали доводи. Касационно основание е липсата на мотиви, а не изложените в повече такива.

Неоснователно е оплакването за несъответствие на мотивите и диспозитива на обжалваното решение. Видно от изложеното в него, съдът е формирал изводите си въз основа на подробно и изчерпателно установена фактическа обстановка и

постановеното съответства на тях. Соченият в касационната жалба абзац от решението съдът приема, че се дължи на техническа грешка и не съставлява съществено процесуално нарушение, тъй като от мотивите на решението е видна волята на съда, формирана въз основа на доказателствата по делото.

Неоснователно е и касационното оплакване, че съдът не е съобразил нормата на § 5, т.18 ДР ЗУТ, тъй като процесният строеж /терасата/ е част от собствения на касатора обект и се включва в застроената площ. С извършеното строителство касаторът е нарушил и разпоредбата на чл.92, ал.1 от Наредба № 7 от 22.12.2003г. Съгласно нея над покривната плоскост от 45 градуса, проведена съгласно изискването на чл.74, ал.2, се допускат издатини (като капандури, корнизи, перголи и други архитектурни елементи), с височина най-много до 0,7 м, а съгласно чл.74, ал.2 от наредба № 7/2003г. във височината на сградата не се включва височината на подпокривното пространство, ако остава зад равнината, проведена под 45 градуса спрямо хоризонта от линията на пресичане на фасадната плоскост с горната повърхност на корниза или стрехата, а при сгради без корнизи и без стрехи - от най-високата точка на ограждащите стени, като при наклон на покривната плоскост, по-голям от 45 градуса, към височината на сградата Н се добавя и височината на надвишението над равнината, проведена под 45 градуса /чл.74, ал.3/.

Както правилно е установил съдът, въз основа на приетото по делото заключение на съдебно-техническата експертиза, с извършеното обзидане по контура на покривната тераса и покриването ѝ с дървена покривна конструкция, така обособеното помещение излиза извън повърхнината, на разстояние 0,70 м от покривната повърхност, подведена под 45 градуса, като по този начин се нарушава предвидената с действащия подробен устройствен план, височина на сградата /+24,00 м./ в този участък, което потвърждава констатацията за незаконен строеж по смисъла на чл.225, ал.2, т.1 ЗУТ.

Предвид изложеното, като извърши проверка на обжалвания акт на посочените в касационната жалба основания и на всички основания по чл.218, ал.2 АПК, касационната инстанция намира обжалваното решение за валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и като такова намира, че следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.11.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102-ри състав по НАХД № 3437 по описа за 2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.